

EXPUNERE DE MOTIVE

Aderarea României la structurile Uniunii Europene presupune o serie de costuri. De altfel, primii pași în această direcție au fost făcuți prin instituirea rentei viagere în agricultură. Problema este însă cuantumul acesteia care este insuficient pentru desășurarea lucrărilor agricole.

Înainte de 1989 România era o țară preponderent agrară. Nici acum lucrurile nu s-au prea schimbat, în sensul că există condițiile propice unei agriculturi de performanță. Condiția majoră pentru ca acest lucru să devină realitate este finanțarea și dotarea micro-fermelor și a marilor ferme cu utilaje performante.

Deși suntem țara care are cel mai ridicat potențial agricol din zona, deși ne clasăm în rândul primelor șase din Europa din punctul de vedere al suprafeței agricole pe cap de locuitor, deși suprafața arabilă ne plasează pe locul cinci în Europa, continuăm să devenim tot mai dependenți de importurile de produse agroalimentare. Anul trecut, un an dificil nu doar pentru agricultura românească, importul de produse agroalimentare a depășit două miliarde euro, în creștere cu 22,6% față de anul 2004. Soldul negativ al balanței comerciale este generat de importurile de carne de proc, țigări și tutun, zahar și carne de pasăre, majoritatea acestor sectoare reducându-și capacitatea la mai mult de jumătate în ultimii zece ani. Deficitul comercial al balanței comerciale cu produse agroalimentare a fost, în 2005, de 1,34 miliarde euro, în creștere cu 27% față de anul anterior, tendința care s-ar putea menține și anul acesta. În condițiile unui deficit comercial total de aproape 8 miliarde euro, importurile de produse agroalimentare au înghițit o bucată destul de bună, ceea ce demonstrează că în agricultura românească nu s-a întâmplat aproape nimic din punct de vedere calitativ.

În 2007 am aderat la structurile UE cu această agricultură, atunci să nu ne surprindă ca produsele europene vor lua și mai mult locul produselor românești. Cât privește exporturile României de produse agricole, îndeosebi pe relația Uniunea Europeană, și aici stăm catastrofal. Structura acestor exporturi arată că la capitolul „produse prelucrate” suntem ca și inexistenți pe piețele externe. Cele mai solicitate mărfuri la export au fost animalele vii, valoarea acestor exporturi fiind de 140,7 milioane euro, urmate de uleiul de floarea-soarelui și floarea-soarelui, cu valori de 51,7 milioane euro, respectiv 44,9 milioane euro. În rest nu mai contează. Faptul că nu putem fi competitivi pe piețele externe e numai un aspect al problemei. Întorcându-ne pe plaiurile mioritice, constatăm, în același timp, că la principalele produse agroalimentare nu doar că nu avem capacitate de export, dar ne lipsește inclusiv capacitatea de a ne asigura consumul intern. Toate strategiile de siguranța alimentară practicate în ultimii 15 ani s-au dovedit lipsite de eficiență.

De aceea, considerăm necesar modificarea cuantumului rentei viagere și a rentei pentru arendarea terenurilor agricole.

În sensul celor prezentate mai sus, vă supunem aprobării prezentul proiect de modificare a art. 3 din Titlul XI, Capitolul I din **Legea nr. 247 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005.**

Inițiator:

Mircia Giurgiu – independent

